

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Видин, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Т. И.

Членове: В. Д. С.
В.Р. Г.

като разгледа докладваното от В. Р. Г. Въззивно наказателно дело от общ
характер № 20231300600272 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от Б. С. К., чрез защитника си –
адв. Г. Г. срещу № 4 от 23.06.2023 г., постановена по НОХД № 42/2023 г. по
описа на Районен съд – Кула. С присъдата подсъдимият е признат за виновен
в това, че на 04.05.2023 г., около 11.26 ч., по път 11-14 /О.п. Видин-Кула-
Връшка чука- граница Югославия/ - П-ри клас от републиканската пътна
мрежа, кръстовището за с. Цар Петрово, с посока на движение от гр. Кула към
гр. Видин, управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка
„Опел“, модел „Вектра“ с рег. табели № *, собственост на И. И.Т. от гр.
Враца, след употреба на наркотични вещества, по смисъла на чл. 3, ал. 1 т. 1 и
ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите
/ЗКВНВП/, във връзка с Приложение №1 - Списък № I - „Растения и вещества
с висока степен на риск за общественото здраве поради вредният ефект от
злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната
медицина“, към чл.3,т.1 от Наредбата за реда за класифицирането на
растенията и веществата като наркотични /НРКРВН/, а именно: „амфетамин“

и „канабис“, установено по надлежния ред с техническо средство „Drager Drug Test 5000“, с фабр. № ARMF-0092, проба № 00071, извършена в 11.37 часа на 04.05.2023 г.- за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК.

С присъдата му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА ГОДИНА и ДВА МЕСЕЦА при първоначален „общ“ режим, както и му наложена глоба в размер на 800лв. и е лишен от право да управлява МПС , на основание чл. 343г от НК, за срок от една година и шест месеца.

Недоволен от присъдата, подсъдимият Б. С. К., чрез защитника си – адв. Г. Г. , в срок е депозирал въззивна жалба, с твърдения, че същата е незаконосъобразна и необоснована, като са нарушени разпоредбите на материалния закон. Счита, че наложеното наказание е завишено. Излага доводи, че не са се събрали доказателства, които да обуславят по безспорен начин авторството на деянието и първоинстанционната присъда е постановена изцяло на предположения, в противоречие на чл. 303 ал. 1 и ал. 2 от НПК.

Моли да се постанови оправдателна присъда или да се редуцира наложеното наказание на подсъдимия на основание чл. 55 от НК.

В закрито заседание въззивният съд по реда на чл. 327 и следващите от НПК е преценил, че обжалваната присъда е от категорията актове, подлежащи на контрол пред въззивния съд по съответния ред, поради което подлежи на разглеждане в открито съдебно заседание. Приел е, че за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване по делото, не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, както и събирането на нови доказателства.

В открито съдебно заседание пред въззивния съд, прокурорът моли да се потвърди първоинстанционната присъда, счита че първоинстанционната присъда не страда от пороци, наказанието е законосъобразно и че не са налице основания за изменение на присъдата.

Защитникът на подсъдимия счита, че са допуснати множество процесуални нарушения, като представените писмени доказателства се различавали от събраните гласни такива – досежно време и място на извършване на деянието. Прави анализ на доказателствата. Счита, че след задържането му е следвало да се даде възможност да се консултира с адвокат. Счита, още че наложеното наказание е завишено, предвид управлението на автомобила до районното

управление от самия подсъдим и физическата му способност да управлява автомобила. Моли да се приложи чл. 55 от НК с цел редуциране на наказанието.

В лична защита подсъдимият моли за справедлива присъда.

Въззивният съд, при самостоятелния си прочит на данните по делото, намери фактическата обстановка описана в мотивите на присъдата за правилно установена, изградена въз основа на обективен анализ на всички събрани по делото доказателства, коментирани в тяхната съвкупност. При това контролираната инстанция, при установяване на правно-релевантните факти не е възприела превратно доказателствата, в разрез с правилата на формалната логика. След извършен собствен анализ на същите, настоящият съдебен състав установи следната фактическа обстановка, която не се различава съществено от приетата от първата инстанция:

На 04.05.2023 г., подсъдимият Б. С. К. с ЕГН: *****, българин, с българско гражданство, безработен, неженен, с постоянен адрес: гр. Кула, обл. Видин, ул. „*“ № *, вх.*, ет.*, ап.* се срещнал със свидетелите А. С. и Б. Т., които го помолили да ги закара до село Тополовец общ. Кула. Тримата тръгнали с управлението от подсъдимия лек автомобил марка „Опел“, модел „Вектра“ с рег. табели № *. Около 11.26 ч. стигнали до кръстовището за с. Цар Петрово, с посока на движение от гр. Кула към гр. Видин. На това кръстовище били служителите на МВР в РУ - Кула, които извършвали проверка на водачите на МПС - свидетелите Т. С. И., С. Н. С. и С. П. Гев. Автомобилът, управляван от подсъдимия бил спрял за проверка от свидетеля Т. И. в 11:26 часа. На подсъдимия е извършена проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества. При проверката уредът „Drager Drug Test 5000“, с фабр. № ARMF-0092 отчет положителен резултат за употреба на „амфетамин“ и „канабис“ в 11:37 часа, за което е съставен и протокол за извършената проверка. Техническото средство за измерване употребата на наркотични вещества или техни аналози е преминало технически преглед за годност на 24.10.2022г със срок на валидност на проверката 12 месеца. В този ден в 11:45 часа е издадена заповед за задържане на подсъдимия за срок от 24 часа. След това тримата свидетели, които били с два полицейски автомобила, наредили на подсъдимия да отиде в РУ Кула, като бил съпровождан от двата полицейски автомобила, един, който се движил пред автомобила на

подсъдимия и един, който се движил зад автомобила на подсъдимия. Когато пристигнали в районното управление Тихомир И. съставил акт за установяване на административно нарушение против подсъдимия, който подсъдимия подписал без възражения. Връчил му талон за медицинско изследване на кръвта и урината в 12:30 часа, който подсъдимият също подписал. Междувременно подсъдимия бил съпроводен до ФСМП Кула (бърза помощ) за даване на кръв и урина. Д-р М.М. удостоверила в протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, че при извършване на прегледа в 12:50 часа подсъдимият К. отказва да даде проби от кръв и урина. В медицинския журнал на лист 17 от досъдебното производство е отразен отказът на подсъдимия да даде проби от кръв и урина. В 13:30 часа, на основание чл.80 от ЗМВР е извършен обиск на подсъдимия във връзка с издадената заповед за задържане по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР.

Пред настоящата съдебна инстанция не бяха представени и събрани нови доказателства и доказателствени средства. Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция. Възприетите от първия съд факти и изяснената чрез оценката им в съвкупност фактическа обстановка се споделя изцяло от настоящия съдебен състав и преповтаряне в тази насока не се налага. Настоящият съдебен състав възприема фактическите констатации на първостепенния съд, защото те почиват на вярна и точна интерпретация на събраните гласни и писмени доказателства. Всички тези доказателства в съвкупност разкриват и установяват по безспорен начин механизма на деянието и авторството на същото. Задълженията му по разкриване на обективната истина са изпълнени отговорно и картината на деянието е очертана в нужната пълнота.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си по чл. 305, ал. 3, изр. 2 от НПК при противоречиви доказателства да отговори на въпросите, защо дава вяра на едни от тях, а други отхвърля, както е направил с разминаването между показанията на свидетелите и заповедта за задържане за 24 часа, по отношение на времето на издаване на заповедта за задържане на подсъдимия. Районен съд - Кула е обсъдил противоречието, като правилно е достигнал до извода, че същото не опровергава наличието на доказан признак от състава на извършеното престъпление.

В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста (решение № 181/2012 г. на ВКС, I н. о., решение № 372/2012 г. на ВКС, III н. о., решение № 513/2013 г. на ВКС, I н. о., решение № 371/2016 г. на ВКС, III н. о.)

По отношение на възражението на защитата за различията между представените писмени и гласни доказателства съдът счита същите за неоснователни. Посоченият от защитата времеви диапазон не съответства на обективната истина. С цел изясняване на фактите, съдът следва да подчертае, че подсъдимият е спрял за проверка в 11,26 ч., видно от съставения АУАН № 845187 от 04.05.2023 г., а е бил тестван с дрегер и отчетени показанията на измервателния уред 11 минути по-късно в 11:37 часа, видно от протокол №А0000799 на лист 13 и копие от паметта на „Drager Drug Test 5000“, с фабр. № ARMF-0092 на лист 14 от досъдебното производство. С тях се потвърждава извършената проверка на подсъдимия на 04.05.2023г в 11:37 ч за употреба на наркотични вещества и резултата, че са употребени „амфетамин“ и „канабис“.

След това подсъдимият е бил откаран да даде кръвна проба, чието вземане същия отказал в 12:50 часа, съгласно протокола за медицинско изследване съставен от д-р М. М. и копие от медицинския журнал във ФСМП Кула.

В тази връзка, настоящият състав, счита че и направеното второ възражение за употребата на лекарствени средства или употребяването на наркотични вещества в минал период за неоснователно. В случай че действително, подсъдимият не е употребявал посочените два вида наркотични вещества и пробата от „drug test“ е била компрометирана, то би било логично същият да потърси по-пълното, детайлно и качество изследване – даване на кръв и урина, с цел избягване на наказателна отговорност и изгубване на правото си да управлява МПС.

По отношението на възражението за адекватност на подсъдимия и управлението му на МПС, след вземане на пробата, съдът счита и него за неоснователно. В закона ясно е посочено „след употребата на наркотични вещества“, като няма въздигнат признак за адекватност на лицето

управляващо моторното превозно средство. В този смисъл разпоредбата е ясна и същата не може да се тълкува в друга посока.

В ал.3 на чл. 343б от НК , за разлика от ал. 1 на същия член, не се изисква установяване на концентрация на наркотични вещества или техни аналози, каквато се търси при алкохола. Достатъчно е само да се установи употребата на такива субстанции. Липсва законова необходимост да се установява концентрацията на наркотичните вещества или техни аналози, времето, когато са попаднали в организма и как се е отразило върху поведението на субекта.

По отношение на възражението за нарушаване на правото на защита на подсъдимия, съдът следва да подчертае, че правата на подсъдимият не са нарушени. Постановлението за привличане на обвиняем и проведения непосредствен разпит на подсъдимия (тогава като обвиняем) са проведени в присъствието на неговия защитник. Г-н К. е бил задържан по ред определен в ЗМВР, като самата заповед може да се обжалва по самостоятелен ред (не този в настоящото производство) . В заповедта за задържане има положен саморъчен подпис на г-н К., с който се декларира, че е запознат с това негово право.

В заключение въззивният съд намира възраженията на защитата срещу анализа направен от първостепенния съд на събраните по делото гласни и писмени доказателства за напълно неоснователни.

Въззивната инстанция намира, че при правилно установена фактическа обстановка и верен анализ на събрания по делото доказателствен материал, първостепенният съд е направил и правилни правни изводи, досежно съставомерността на поведението на подсъдимия както от обективна, така и от субективна страна именно по реда на чл. 343б, ал. 3 от НК.

За да възникне наказателна отговорност по горесцитираната разпоредба от обективна страна е достатъчно деецът да е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Законът не се интересува от това дали към момента на управление на превозното средство, деецът е бил повлиян от наркотичното вещество или неговия аналог, и ако е така, в каква степен. За разлика от хипотезата на чл. 343б, ал. 1 НК, която визираща случаите на управление на моторно превозно средство след употреба на алкохол с определена концентрация в кръвта на водача,

установена по надлежния ред, в чл. 343б, ал. 3 НК е възведена забраната да се управлява превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, независимо дали водачът обективно е бил повлиян от тяхната употреба. В тази връзка е съдебната практика на ВКС (Решение № 58 от 14.04.2021 г. на ВКС по н. д. № 141/2021 г., III н. о., НК).

Настоящият състав отново подчертава, че дали водачът на МПС е повлиян от употребените наркотици има значение само при индивидуализацията на наказателната отговорност като отегчаващо обстоятелство със значителна тежест.

От субективна страна, престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК е от категорията на формалните, при което умисълът може да бъде само пряк, както правилно е отбелязал първоинстанционният съд. За прекия умисъл е необходимо и достатъчно деецът да е съзнавал общественотоопасния характер на своето деяние и въпреки това да е искал да го извърши.

За съставомерността на деянието е достатъчно да се установи обективно употребата на наркотични вещества, от което се извежда и умисълът за осъществяване на престъплението.

Въззивната инстанция изразява съгласие с първата и относно установените отегчаващи и липсата на смекчаващи обстоятелства, отчетени при индивидуализацията на наказанието. Първоинстанционният съд правилно е преценил всички обстоятелства относими към определяне на наказанието, въз основа на които е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година и 2 /два/ месеца и глоба от 800 лева. Съдът правилно е приложил разпоредбата на чл. 343г от НК с оглед превенция и зачестилите в страната нарушения при управления на МПС.

При индивидуализацията контролираният съд като отегчаващи отговорността обстоятелства правилно е отчетел, краткия период от време от влизане в сила на предходната присъда на подсъдимия и извършването на инкриминираното деяние. Правилно Районен съд – Кула е отчетел, че изказаното съжаление на подсъдимия е формално и в дееца не са формирани нагласи за промяна на поведението си към установения в страната законов ред.

Въз основа на изложеното и с оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че

обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон.

Така, при извършената на основание чл.314, ал.1, вр. чл.313 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а въззивната жалба - да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК Окръжен съд – Видин

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 4 от 23.06.2023 г., постановена по НОХД № 42/2023 г. по описа на Районен съд – Кула.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____